PISM POLSKI INSTYTUT SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH
THE POLISH INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS

NR 83 (3217), 23 LISTOPADA 2026 © PISM

BIULETYN

Korea Południowa wobec Rosji. Motywacje i wyzwania

Oskar Pietrewicz

Korea Płd. jest zainteresowana wznowieniem współpracy z Rosją, poważnie ograniczonej po rosyjskiej agresji na Ukrainę w 2022 r. Głównymi motywacjami są względy bezpieczeństwa, w tym chęć ograniczenia kooperacji Rosji z Koreą Płn., oraz gospodarcze, związane z chęcią powrotu południowokoreańskich przedsiębiorstw na rosyjski rynek i udziału w projektach infrastrukturalno-logistycznych. Zbliżenie z Rosją może odbić się negatywnie na współpracy Republiki Korei z państwami europejskimi, w tym Polską.

Pełnoskalowa rosyjska agresja na Ukrainę w lutym 2022 r. doprowadziła do najpoważniejszego pogorszenia w relacjach Korei Płd. z Rosją od nawiązania stosunków dyplomatycznych w 1990 r. Republika Korei, kierując się zarówno własną oceną działań Rosji jako naruszenia prawa międzynarodowego, jak i potrzebą koordynacji działań z USA i partnerami europejskimi, dołączyła do krytyki Rosji, a także do części zachodnich sankcji, zwłaszcza w zakresie kontroli eksportu wybranych technologii. Znacznie ograniczyła zarówno eksport, jak i import, w tym rosyjskich surowców energetycznych. W porównaniu z 2021 r. wartość obrotów handlowych spadła z 27,3 mld dol. do 10,9 mld dol. w 2025 r. (zob. wykres 1). Nowe inwestycje południowokoreańskich przedsiębiorstw w Rosji zostały wstrzymane, a większość firm ograniczyła działalność, choć starała się zachować możliwość powrotu na rynek i w tym celu np. odsprzedała inwestycje rosyjskim podmiotom za symboliczne kwoty z prawem odkupu w przyszłości. Stanowisko Korei Płd. wobec rosyjskiej inwazji zaowocowało wpisaniem jej na rosyjską listę „państw nieprzyjaznych", doszło też do ograniczenia kontaktów politycznych na wyższym szczeblu. Napięcia pogłębiły się wskutek zawiązania sojuszu Rosji z Koreą Płn. Jednocześnie administracja Yoon Suk-yeola (2022–2025) zacieśniała współpracę z USA, NATO i wybranymi państwami europejskimi, w tym Polską.

Sygnały zainteresowania Korei Płd. poprawą stosunków z Rosją. Urzędująca od czerwca 2025 r. administracja Lee Jae-myunga sygnalizuje potrzebę poprawy stosunków z Rosją. W opublikowanej we wrześniu ub.r. liście priorytetów dyplomatycznych wskazała ją jako jeden z głównych kierunków polityki zagranicznej – obok USA, Chin i Japonii. Za cel stawia dążenie do „stabilnego zarządzania i rozwoju stosunków z Rosją". Południowokoreańskie władze co prawda utrzymują krytykę Rosji i restrykcje gospodarcze wobec niej, ale coraz częściej podkreślają potrzebę przygotowania podstaw wznowienia kontaktów w sprzyjających warunkach międzynarodowych, tj. po zawieszeniu broni lub końcu wojny na Ukrainie.

W październiku br. Lee powołał na stanowisko doradcy ds. dyplomacji pokojowej Song Young-gila, który za rządów Moon Jae-ina (2017–2022) odpowiadał za dialog z Rosją. Proponuje on m.in. intensyfikację kontaktów dyplomatycznych, przywrócenie połączeń lotniczych między Inczonem a Władywostokiem i złagodzenie środków kontroli eksportu do Rosji. Wybór Songa nie przesądza jednak o prorosyjskim zwrocie Korei Płd., do jego poglądów sceptycznie podchodzi m.in. Wi Sung-lac, prezydencki doradca ds. bezpieczeństwa narodowego. O woli zbliżenia z Rosją świadczy jednak przywrócenie kontaktów akademicko-eksperckich, w tym z udziałem południowokoreańskich publicznych think tanków, m.in. powiązanych z wywiadem, co może ułatwiać utrzymywanie kanałów komunikacji między stronami.

Południowokoreańskie firmy sondują też możliwość powrotu na rynek rosyjski i udziału w projektach infrastrukturalno-logistycznych we współpracy z Rosją. Południowokoreański kontenerowiec odbył np. pilotażowy rejs przez północną drogę morską w Arktyce (z Pusanu do Gdańska i z powrotem, od sierpnia do października br.). Ponadto w lipcu i sierpniu br. z południowokoreańskich portów na rosyjski Daleki Wschód wypłynęło 14 transportów

na siedmiu tankowcach – z których trzy znajdują się na brytyjskich i unijnych listach sankcyjnych – przewożących 176 tys. ton produktów naftowych (głównie oleju napędowego). Choć nie oznaczało to eksportu południowokoreańskich produktów naftowych, zrodziło pytania o spójność polityki Korei Płd. z polityką sankcyjną jej partnerów wobec Rosji.

Równolegle doszło do poważnych napięć dyplomatycznych między Koreą Płd. a Ukrainą. W październiku Republika Korei odwołała ambasadora i o połowę zmniejszyła personel dyplomatyczny ambasady w Kijowie. Decyzja ta była reakcją na publiczne ujawnienie przez prezydenta Wołodymyra Zełenskiego podczas wrześniowej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ informacji o przekazaniu północnokoreańskich jeńców, co zdaniem Korei Płd. było złamaniem niejawnego porozumienia w tej sprawie. Zdecydowana reakcja administracji Lee mogła zostać odebrana przez Rosję jako sygnał, że władze Korei Płd. przywiązują mniejszą wagę do politycznego wspierania Ukrainy.

Motywacje Korei Płd. Korea Płd. jest zainteresowana wznowieniem kontaktów z Rosją ze względu na jej sojusz z Koreą Płn. Intensyfikacja współpracy, obejmująca m.in. transfer rosyjskich technologii wojskowych do KRLD, zagraża bezpieczeństwu Republiki Korei. Jej władze mogą zakładać, że dialog z Rosją pozwoli zapobiec rozwojowi rosyjsko-północnokoreańskiej kooperacji wojskowej (m.in. w najbardziej niekorzystnych dla Korei Płd. aspektach, takich jak technologie rakietowe) i stworzy podstawy jej ograniczenia.

Republika Korei nadal postrzega Rosję jako mocarstwo, z którym należy utrzymywać stabilne relacje. Wpisuje się to w tradycję polityczną liberalnych rządów na Południu, zgodnie z którą Rosja jest istotnym państwem w regionalnej architekturze bezpieczeństwa w Azji Północno-Wschodniej, potencjalnie ważnym dla poprawy stosunków międzykoreańskich. Kolejną zachętą dla władz Korei Płd. może być koncyliacyjne podejście administracji Donalda Trumpa do Rosji, zmniejszające konieczność prowadzenia wobec niej polityki presji i sankcji.

Poprawa relacji z Rosją wpisywałaby się w pragmatyczną politykę zagraniczną Lee, nastawioną na dywersyfikację partnerów i uzyskiwanie korzyści ekonomicznych. Republice Korei może zależeć na powrocie jej firm na rynek rosyjski, zwiększeniu importu rosyjskich surowców energetycznych i minerałów krytycznych oraz na udziale w projektach infrastrukturalno-logistycznych. Poza rozwojem szlaków komunikacyjnych w Arktyce południowokoreańskie firmy mogą rozważać udział w modernizacji infrastruktury transportowej, energetycznej i portowej Rosji po zakończeniu wojny i złagodzeniu sankcji.

Ograniczenia i koszty zbliżenia Korei Płd. z Rosją. Korea Płd. liczy, że poprawa stosunków z Rosją będzie możliwa po ewentualnym zawieszeniu broni lub zakończeniu wojny na Ukrainie. Jednak nawet wówczas nie musi dojść do normalizacji stosunków Rosji z Zachodem i zniesienia wszystkich sankcji. Zawieszenie broni mogłoby okazać się też mniej stabilne niż porozumienie rozejmowe po wojnie koreańskiej.

Republika Korei zdaje się nie doceniać strategicznej zmiany, jaka zaszła w polityce Rosji wobec Półwyspu Koreańskiego po 2022 r. Państwo to odeszło od polityki balansowania między państwami koreańskimi, w której większe znaczenie miała współpraca gospodarcza z Południem, na rzecz sojuszu z Północą. Jest on obustronnie korzystny i nawet po zakończeniu wojny na Ukrainie może pozostać ważnym instrumentem rosyjskiej strategii konfrontacji z USA i ich sojusznikami. Korea Płd. może przeceniać swoje możliwości oddziaływania na Rosję, która nie musi zrezygnować z sojuszu z KRLD pod wpływem południowokoreańskich zachęt. Przeciwnie – może chcieć pozyskać południowokoreańskie technologie i kapitał, ale bez istotnych ustępstw w polityce wobec Północy.

Wątpliwości budzą też ekonomiczne motywacje zacieśniania współpracy z Rosją. Doświadczenia europejskie pokazują, że Rosja wykorzystuje zależności ekonomiczne (np. dostawy surowców energetycznych) do wywierania presji w celach politycznych. Korea Płd. może też przeceniać wartość rosyjskiej gospodarki, ponieważ Rosja pozostaje rynkiem wysokiego ryzyka ze słabnącą siłą nabywczą społeczeństwa, ryzykiem nacjonalizacji i nieprzewidywalnością regulacyjną. Ponadto jeszcze przed pełnoskalową wojną na Ukrainie Rosja traciła na znaczeniu dla handlu i inwestycji południowokoreańskich, które w większym stopniu zaczęły trafiać m.in. do Polski (zob. tabele 1 i 2). Roztaczane od lat ambitne plany rozwoju współpracy gospodarczej nie zmaterializowały się.

Zbliżenie z Rosją mogłoby okazać się kosztowne dla relacji Korei Płd. z państwami europejskimi, takimi jak Polska. Przede wszystkim wiązałoby się z osłabieniem wiarygodności Republiki Korei jako partnera UE i NATO w wymiarze bezpieczeństwa. W efekcie mogłoby to komplikować rozwój współpracy politycznej, przemysłowo-obronnej i wywiadowczej państw europejskich z Koreą Płd. Z kolei rozwój współpracy ekonomicznej osłabiałby presję wywieraną na Rosję, czyli działałby wbrew zachodnim sankcjom. Zwiększałby też potencjał Rosji do odbudowy i rozbudowy jej zdolności militarnych, potencjalnie zagrażających państwom Europy Środkowo-Wschodniej – co byłoby też kosztowne dla zlokalizowanych tam inwestycji południowokoreańskich.

Wykres 1. Wymiana handlowa Korei Południowej z Rosją w latach 2021–2025 (w mln dol.).

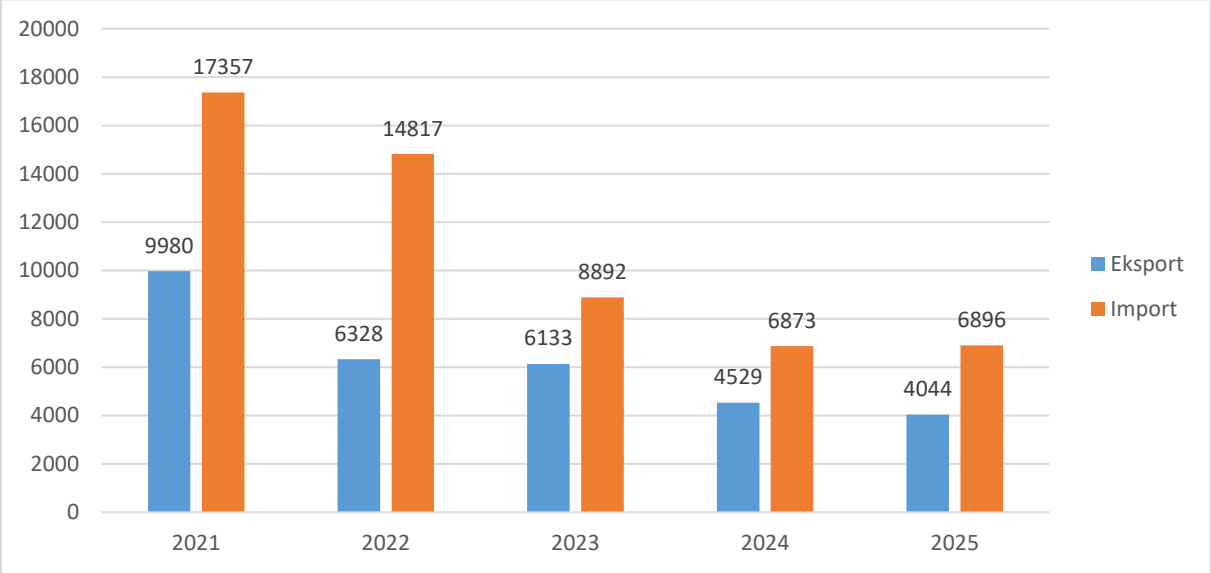

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Trade Statistics, Korea Customs Service, https://tradedata.go.kr.

Tabela 1. Napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych z Korei Południowej do Polski i Rosji (w mln dol.) w latach 2017–2025.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Polska	222	643	1187	773	608	919	414	791	402
Rosja	85	107	133	152	151	97	26	22	132

Źródło: Korea Eximbank, https://stats.koreaexim.go.kr.

Tabela 2. Eksport Korei Południowej do Polski i Rosji (w mln dol.) w latach 2017–2025.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Polska	3116	4334	5315	5639	6596	7858	9022	8910	9005
Rosja	6907	7321	7774	6899	9979	6328	6133	4529	4044

Źródło: Trade Statistics, Korea Customs Service, https://tradedata.go.kr.

Redakcja: Jacek Foks, Rafał Tarnogórski, Marcin Terlikowski, Justyna Szczudlik
Jędrzej Czerep, Anna Maria Dyner, Amanda Dziubińska, Mateusz Piotrowski, Daniel Szeligowski, Jolanta Szymańska, Damian Wnukowski, Szymon Zaręba, Tomasz Żornaczuk